

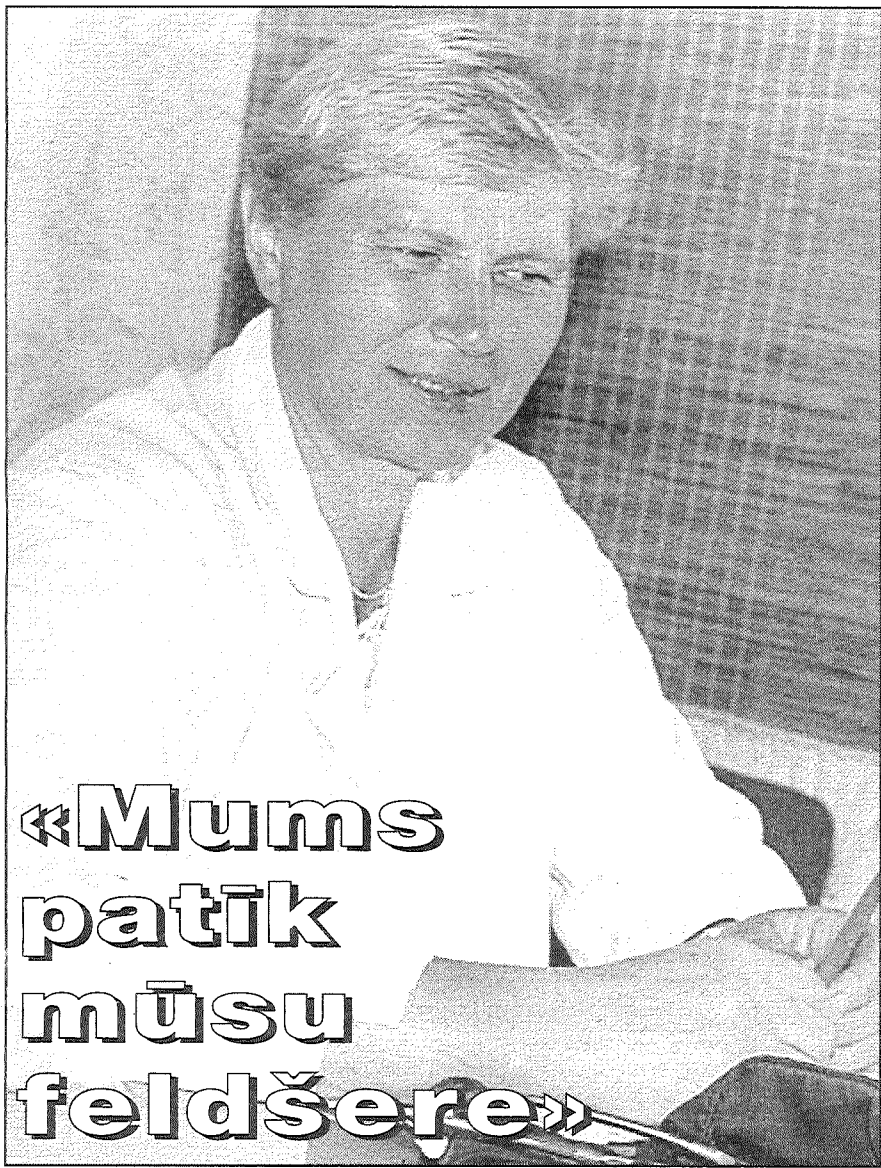
NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Nr. 48 (6765)

• Sestdiena, 1997. gada 28. jūnijs

• Cena Ls 0,16

«Mums patīk mūsu feldšere»

♦ Saunas pagasta Priekuļu feldšeru vecmāšu punkta feldšere Lidija Pastare šajās dienās svin skaistu dzīves un arī darba jubileju, – par feldšeri viņa nostrādājusi 30 gadus. «Mums patīk mūsu feldšere», saka Priekuļu pusē ļaudis. Foto – J.Silickis

Plašāku materiālu lasiet «Novadnieka» 3. lpp.

PREIĻU RAJONA PADOMĒ

20. jūnijā notika rajona padomes kārtējā sēde

■ Padome izskatīja jautājumu par rajona kultūras nama nodošanu Preiļu pilsētas domes pārziņā. Padomes izpilddirektoram A.Poplavskim uzdots noslēgt atbilstošu līgumu ar pilsētas domi. Domei līdz šī gada beigām jānodrošina rajona padomes funkcijas kultūras jomā. Kultūras nama nodošana pilsētai jāveic līdz šī gada 1. augustam.

■ Padome apstiprināja kārtību, kādā rajona padomes iestādes var sniegt maksas pakalpojumus. Pieņemtie noteikumi nosaka no pašvaldības budžeta finansējamo iestāžu sniegto maksas pakalpojumu apstiprināšanas un maksas iekasēšanas kārtību. Līdzekļi, kas iegūti, sniedzot maksas pakalpojumus, ir uzskatāmi par pašvaldības budžeta daļu un izlietojami saskaņā ar attiecīgā gada lēmumu par budžetu. Maksas pakalpojumu veidi un izcenojami nākamajam gadam izstrādājami līdz jaunā budžeta pieprasījuma iesniegšanai, tos jāapstiprina padomes sēdē.

Iestāžu sniedzamo maksas pakalpojumu veidus un izcenojumus apstiprina iestādes vadītājs saskaņā ar pastāvošajiem likumiem un tirgus cenām.

Rajona padomes budžeta nodaļai uzdots kontrolēt apstiprinātās kārtības ievērošanu.

■ Deputāti nolēma atļaut Preiļu rajona pašvaldības uzņēmumam «Preiļu slimnīca» norakstīt pamatlīdzekļus – stomatoloģijas iekārtu un krēslu, rentgena aparātu, ekspresanalizatoru.

■ Pagarināts Preiļu pilsētas pašvaldības uzņēmuma «Siltums» neizlietotā mazuta vērtības atmaksas termiņš. Tas noteikts līdz jūnija beigām.

■ No dabas resursu nodokļa atlikuma

800 latī iedalīti laukuma pretī rajona padomes ēkai labiekārtošanas darbu apmaksai.

■ No rajona padomes rezerves fonda 530 latī iedalīti dalības maksai Latvijas Pašvaldību savienībā.

■ Deputāti atbalstīja KSS «Turība» lūgumu un piekrita izsniegt atļauju vairumtirdzniecībai ar tabakas izstrādājumiem Preiļu rajonā.

■ Deputāti izskatīja jautājumu par līdzekļu piešķiršanu Preiļu amatnieku biedrībai. 100 latī piešķirti telefona ievilkšanai, 150 latī reklāmas vajadzībām un vēl 100 latī telpu iekārtošanai.

■ 1500 latī no rajona padomes rezerves līdzekļiem iedalīti konkursu par sakoptāko pilsētu, pagastu, māju un lauku sētu uzvarētāju apbalvošanai. Sakoptākais pagasts un pilsēta saņems balvu 100 latu apmērā, otrās vietas ieguvēji 80 latu apmērā, bet trešais sakoptākais pagasts – 60 latu apmērā.

Balvas saņems arī labākie zemnieku saimniecību, piemājas saimniecību īpašnieki un dāļdaržu veidotāji, sakoptāko pilsētu māju saimnieki. Naudziņa ielānota arī veicināšanas prēmijām.

■ Pamatoties uz MK 1994. gada 7. jūnija noteikumiem Nr.111 un 1997. gada 27. maija noteikumiem Nr.193, ar šī gada jūniju noteikta padomes priekšsēdētāja mēneša amatlīga četrsimt latu apmērā, kā arī noteikts vienreizējais gada piemaksas un atvaļinājuma pabalsta apmērs.

■ Rajona padomes priekšsēdētājs no šī gada 25. jūnija devies kārtējā atvaļinājumā. Šajā laikā rajona iedzīvotāji ar jautājumiem var griezties pie padomes izpilddirektora A.Poplavska.

L.Kirillova

ĪSZIŅAS

■ Preiļu pilsētas dome pieņēmusi lēmumu pārņemt attīrīšanas iekārtas. Līdz šim objekta pasūtītājs un saimnieks bija Preiļu rajona padome. Pērn no valsts budžeta celtniecības turpināšanai tika iedalīti 200 tūkstoši latu. Kā domes sēdē informēja deputāts V.Haritonovs, novembra vidū attīrīšanas iekārtu pirmā kārtā būs pabeigta.

«Novadnieks» jau rakstīja, ka domē pieņemts lēmums 1998. gada budžeta izdevumu daļā iekļaut 13 tūkstošus latu attīrīšanas iekārtu celtniecības turpināšanai. Tie ir desmit procenti no kopējās nākamajam gadam paredzētās summas, atlikušo daļu celtniecībai dos no valsts budžeta.

Domē izveidota objekta pieņemšanas nodošanas komisija, un līdz jūlijā sākumam attīrīšanas iekārtas pilnībā būs pilsētas pārziņā.

L.Kirillova

♦ Pirmdien sākas ikgadējie izglītības valsts inspektoru kursi, kas šogad notiks Talsu rajonā. Kursos piedalīsies arī rajona izglītības valsts inspektors Jānis Lozda. Izglītības inspektori papildinās zināšanas dokumentu izstrādāšanā, esošo normatīvo dokumentu koriģēšanā, psiholoģijā, pedagogijā, skolvadībā. Notiks arī iepriekšējā mācību gada rezultātu analīze. Kursus rīko Izglītības un zinātnes ministrija.

L.Rancāne

«Uzmanību, tūlīt izlidos putniņš!»

Šonedēļ salonā «FotoMaks» atklāja kādu visai neparastu izstādi, kuru var raksturot ar mums visiem no bērnības pazīstamo teicienu: «Uzmanību, tūlīt izlidos putniņš!» Zemessargs, bet dvēselē fotomākslinieks Gunārs Vilcāns salona apmeklētāju uzmanībai piedāvā veclaicīgus fotoaparātus un kinokameras, kuras sācis kolekcionēt jau septiņdesmitajos gados. Toreiz šādas mantas bija liels retums, tās tika pirktas un mainītas tepat Latgalē. Nu jau savādāk, nu Rīgas antikvariāta veikalos to ir papildinām. Taču tas, ko Gunārs Vilcāns gadu gaitā savācis, daudziem jaunākās paaudzes preliešiem šķiet gana unikāls un apbrīnojams.

Vēl izstādē redzamas Gunāra sakrātās veclaicīgās pastkartes par medību tēmu (patiesībā jau arī fotografēšana tās pašas medības vien ir), nedaudz sentimentālas un naivas, bet tieši tāpēc arī interesantas un pievilcīgas.

Ar fotografēšanu Gunārs Vilcāns nodarbojas kopš desmit gadu vecuma. Pamazām viņa intereses ir nostabilizējušās, bet fotoobjektīvs vislabprātāk fiksē dabu un tās norises. Arī šoreiz izstādē skatāmi desmit jaunākie Gunāra darbi. Tās ir krāsainas vakara ainavas. Vēl brīdis, un vakara noskaņa pārvērtīsies naktī.

Ja jums gadās iet garām salonam «FotoMaks», pabīdiēt malā steigu, atvēliet sev nedaudzas minūtes un aplūkojiet izstādi, kas tur būs skatāma vēl jūlijā.

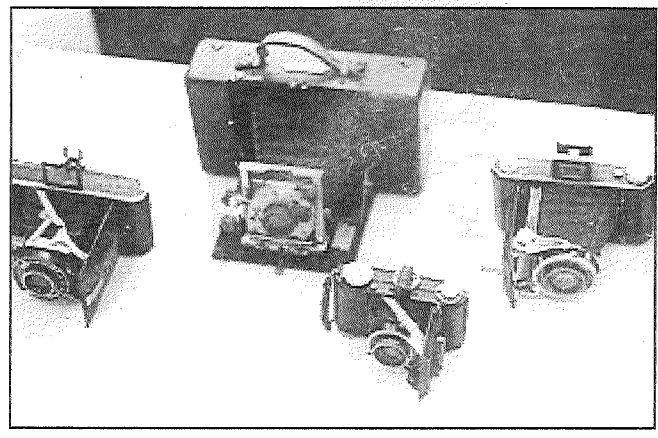
L.Kirillova
J.Silicka foto

P.S. Autore atvainojas Gunāram Vilcānam par laikraksta 21. jūnija numurā pieļauto neprecizitāti.

«Novadnieka» lasītāju ievēribai
Saskaņā ar avīzes izdošanas grafiku (8 reizes mēnesī) «Novadnieka» nākamie numuri iznāks 5., 9., 12., 16., 19., 23., 26. un 30. jūlijā.

● Ar fotografēšanu Gunārs Vilcāns nodarbojas kopš desmit gadu vecuma.

● Izstādes apmeklētāju uzmanībai viņš piedāvā arī veclaicīgus fotoaparātus un kinokameras.

NEDEĻA
LATVIJĀ

■ Pirms nedēļas apvienojās «Tēvzemei un brīvībai» ar Nacionāli konservatīvo partiju LNNK. Par apvienotās partijas priekšsēdētāju ievēlētais Māris Grīnblats preseī teica, ka nacionāli konservatīvā politiskā organizācija — «Tēvzemei un brīvībai/LNNK» būs nevis Latvijā notiekošā vērotāja, bet gan visu procesu aktīva dalībniece, uzņemoties atbildību par konkrētiem lēmumiem un to izpildi Saeimā, valdībā un pašvaldībās.

■ Līdz šī gada beigām Latvijā tiks izveidotas 5–7 reģionālās slimokases. Patlaban darbojas 32 teritoriālās slimokases. Likvidēt sadrumstalotību, veidojot reģionālās slimokases, paredzēts valdības deklarācijā. Reģionālo slimokasu izveidošana notiks divos variantos. Pirmais — pašvaldības pašas brīvprātīgi vienosies par savu slimokasu apvienošanu reģionālajā slimokasē. Otrais — ja pašvaldības nespēs rast saprašanas, reģionos tiks izveidotas Valsts slimokases filiāles.

■ Valsts kontroles pašvaldību revīzijas departamenta darbinieki, veicot revīziju vairāku pagastu padomēs un pilsetu domēs, lai pārbaudītu pašvaldību naudas līdzekļu izlietošanu, konstatējuši pārkāpumus arī mūsu rajona Jersikas pagasta padomē. Bijušajam pagasta padomes priekšsēdētājam J.Kovaļevskim nepamatoti izmaksāts atalgojums — 556 latī. Bez tam J.Kovaļevskis izņēmis no kases naudu automobiļa remontam, bet nav iesniedzis norēķinu dokumentus. Valsts kontrole uzskata, ka Jersikas pagasta padomei likuma noteiktajā kārtībā jāatgūst no bijušā padomes priekšsēdētāja nepamatoti saņemtā nauda.

■ Ministru kabinets trešdien pieņēma noteikumu par kārtību, kā ar iedzīvotāju ienākuma nodokli (25%) apliekami arī fizisko personu ienākumi no kokmateriālu un augoša meža pārdošanas. No apliekamās summas tiks atskaitītas meža atjaunošanas izmaksas un ar minēto saimnieciskās darbības veidu saistītie attaisnotie izdevumi. Nodokli ieturēs juridiskā persona ienākuma izmaksas vietā. Fiziskai personai pārdojot juridiskai personai augošu mežu, ar nodokli apliekamo summu var samazināt par 25%, ja paredzēta meža maksīgā atjaunošana, un par 5%, ja paredzēta meža dabiskā atjaunošana. Ja fiziskā persona trīs gadu laikā nebūs veikusi meža atjaunošanas darbus, no tās piedzīs nenomaksātā nodokļa summu. Ja fiziskā persona juridiskai personai pārdo kokmateriālus, tai no kopējiem ieņēmumiem kā attaisnotos izdevumus saimnieciskās darbības veikšanai, kurus neapliek ar nodokli, var ieskaitīt 70% no kopējiem ieņēmumiem, ja fiziskā persona uzrādīs šos izdevumus attaisnojošus dokumentus. Ja tādu nebūs, ar nodokli apliekamo ienākumu varēs samazināt tikai par 25% no kopējās summas.

■ Zemkopības ministrija apkopo materiālus lauksaimniecības gada ziņojumam par pagājušo gadu. Ziņojumā, kura sastādīšana jāpabeidz līdz jūlija beigām, būs atspoguļotas galvenās attīstības tendences Latvijas laukos un ekonomiskā analīze par dažādām lauksaimniecības nozarēm.

Pēc laikrakstu «Diena» un «Dienas Bizness» materiāliem

NOVADNIEKS

Redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Dibinātājs un izdevējs — SIA «Novadnieks»
Redakcija». Direktore Tamāra Elste.
Izdevēja un redakcijas adrese:
Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
Tālr. 22059 (redaktoram un SIA direktorei),
22305 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),
22154, 21996 (korespondentiem).
Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē,
Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums.
Viena uzsk. iespiedloksne. Metiens 4970.
Pasūtījuma indekss 3033.

Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskapa vizitācija Vanagos

Svētā Jāņa Kristītāja godam celtajā Vanagu baznīcā Jāņu dienā notika Rēzeknes — Aglonas diecēzes V.E. bīskapa Jāņa Buļa vizitācija. Upmalas pagasta iedzīvotāji baznīcu bija skaisti izrotājuši. Šo baznīcu, kā arī Rudzātu draudzes baznīcu apkalpo prāvests Pēteris Onckulis.

Prāvesta Onckuļa mūža veikums garīgajā dzīvē novērtēts ar Triju Zvaigžņu ordeņa Goda zīmi, tāpēc 24. jūnijs Vanagu draudzes baznīcā kļuva par lieliem svētkiem, — cienījamais prāvests saņēma apbalvojumu, ko viņam pasniedza rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns, un draudzi apmeklēja bīskaps. Notika dievkalpojums, daudzi bērni saņēma iestiprināšanas sakramentu. Dziedāja baznīcas koris, ērģeles spēlēja un dziedāja slavenais

dirģents Juris Vaivods, kas speciāli bija atbraucis no Rīgas.

Pēc dievkalpojuma Pēterim Onckulim tika pasniegta ordeņa Goda zīme un ziedi. Ziedus vārdadiena saņēma arī V.E. bīskaps Jānis Bulis. Klātesošos sveica Ilmārs Meluškāns un Upmalas pagasta padomes priekšsēdētājs Pēteris Bondars.

L.Rancāne

Piena kvalitātei
«Preiļu sierā»
sekos vēl rūpīgāk

■ Pēdējā laikā uz «Novadnieka» redakciju ir nākuši un arī zvanījuši rajona zemnieki, piena piegādātāji akciju sabiedrībai «Preiļu siers», ar lūgumu noskaidrot, kādas tad īsti ir prasības, lai viņu slaukums tiktu novērtēts augstākajā vai pirmajā šķirā. No šī vērtējuma ir atkarīga arī maksa par pārdoto pienu.

Atbildēt uz šiem jautājumiem lūdzu akciju sabiedrības «Preiļu siers» laboratorijas vadītāju Dignu Vilcāni un piena iepirkuma aģenti Mariju Dzeni.

— Nepilnu mēnesi «Preiļu siera» laboratorijā piena kvalitātes noteikšanai izmantotajam jaunam iekārtu «Bentley-150». Ar infrasarkanu staru palīdzību iespējams ļoti precīzi noteikt piena ķīmisko sastāvu: piena tauku, olbaltumvielu, laktozes, sausas, beztauku sausas procentu, kā arī kazeīna attiecību pret taukiem. Stundas laikā «Bentley-150» veic 150 analīzes. Iekārta praktiski nekļūdās, darbojas ar precizitāti līdz procenta simtdaļām.

Iepirkta piena daudzums šogad ir ievērojami pieaudzis. Mēs strādājam ar apmēram trim tūkstošiem piegādātāju, no kuriem tikai kāds desmits pienu ražo vairumā. Pārsvārā slaukumu mums nodod zemnieki, kuriem saimniecībā ir trīs vai četras, dažam tikai viena gotiņa. Taču piena analīzes jāizdara katram, un tā ir liela slodze.

Pienu šķirojam pēc Latvijas Valsts standarta, kurā stingri noteiktas visas prasības piena kvalitātei. Šīs prasības esam izsnieguši visiem «Preiļu siera» piena savācējiem, lai viņi ar tām varētu iepazīstināt zemniekus.

Īsumā atgādināšu, ka pienam jābūt iegūtam no klīniski veselām govīm saskaņā ar spēkā esošajiem veterinārsanitārajiem un higiēniskajiem noteikumiem. Pieņemam pienu tikai no piegādātājiem, kuri ir saņēmuši veterinārā dienesta atļauju. Piens tūlīt pēc slaukšanas ir jāizkāš un stundas laikā strauji jāatdzesē līdz 8 grādu temperatūrai vai zemāk, ja savākšana nenotiek dienas laikā.

Pienam jābūt dabiskam, baltam vai ar viegli dzeltenīgu nokrāsu, bez nogulsniem un pārslām. Nedrīkst nodot pienu, kas iegūts septiņās pirmajās un septiņās pēdējās laktācijas dienās (jaunpienu un vecpienu).

Piens nedrīkst saturēt inhibitorus un neitralizējošas vielas (antibiotikas, mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļu atlikumus, formalīnu, amonjaku, sodu u.c.). Smago metālu, arsēna, pesticīdu saturs nedrīkst pārsniegt LR Labklājības ministrijas apstiprinātās maksimāli pieļaujamas koncentrācijas.

Organoleptiskos rādītājus nosakām katrai piena partijai. Tīrību, skābumu, tauku, olbaltumvielu saturu un nosakām reizi mēnesī, bet baktēriju kopskaitu — vienu reizi. Zona, kurā savācam pienu, ir ļoti plaša. Tāpēc mūsu laboranti brauc un ņem analīzes katru dienu. Kad ņemsim analīzes, nosakām mēs pašī, nesaskaņojot ar piegādātāju.

Ziemā piena kvalitāte pazeminās tāpēc, ka sarežģīti ir nodrošināt piena mehānisko tīrību. Lauku cilvēki pienu parasti filtrē caur marli. Lai gan tiek lietotas vairākas marles kārtas, patiesi tīru pienu var iegūt tikai tad, ja lieto flaneli vai speciālu filtrēšanas materiālu. Veterinārajās aptiekās

vienmēr var nopirkt dažādus filtrus — vienreizējai vai vairākkārtējai izmantošanai.

Jāievēro, ka, ilgi filtrējot, daļa atfiltrēto piemaisījumu var izšķīst piena nākamajās porcijās un kopā ar mikroorganismiem pāriet izfiltrētajā pienā. Tādēļ filtri periodiski jāmaina.

— Kāda ir iepirkta piena kvalitāte tagad — vasarā?

— Maija otrajā dekādē 16,7 procenti no visa iepirkta piena bija augstākā labuma. 65,7 procenti — pirmās šķiras piena, bet 17,5 — otrās šķiras piena. Jūnija pirmajā dekādē iepirkām 15,7 procentus augstākā labuma piena, 68 procenti novērtēti kā pirmās šķiras piens, bet 16,3 procenti — otrās šķiras piens. Tas nozīmē, ka vasarā tomēr ir sarežģītāk iegūt augstākā labuma pienu, lai gan bezšķiras piena gan ziemā, gan vasarā ir pavisam nedaudz — parasti tā daudzums ir nepilns procents.

— Kāda ir vasaras piena lielākā problēma?

— Tas ir baktēriju kopskaita pieaugums, kas ir tieši atkarīgs no temperatūras, piena uzglabāšanas ilguma un mikrofloras sastāva piena iegūšanas laikā. Pēc slaukšanas pienā baktērijas neviņojas, dažreiz to daudzums pat samazinās. Tas izskaidrojams ar to, ka svaigā pienā ir vielas, kas kavē baktēriju attīstību.

Šo periodu, kamēr baktērijas neviņojas, sauc par baktericīdo fāzi. Tās ilgums ievērojami mainās atkarībā no piena uzglabāšanas temperatūras — zemākā temperatūrā baktericīdā fāze ir garāka, paaugstinās piena izturība, tas ilgāk saglabājas svaigs.

Uzglabājot pienu 30 grādu temperatūrā, baktericīdā fāze ilgst tikai 3 stundas. Ja pienu uzglabājam 10 grādu temperatūrā, baktericīdā fāze pagarinās jau līdz 24 stundām. Ja uzglabāšanas temperatūra ir 5 grādi, baktericīdā fāze ilgst 36 stundas. Vislabāk piens uzglabājas 0 grādu temperatūrā, kad baktericīdā fāze ir veselas 48 stundas.

— Vai zemnieki reāli spēj radīt tādus ražošanas apstākļus, kuros var uzglabāt, piemēram, līdz 5 grādiem atdzesētu pienu?

— Protams, tas ir ļoti sarežģīti. Vajadzīgi speciāli piena dzesētāji, bet tie ir ļoti dārgi. Ja tur tikai vienu vai divas gotiņas, tad iegādāties šādu dzesētāju nemaz neatmaksājas. Taču zemnieki meklē un atrod citas iespējas, kā ātri un labi atdzesēt slaukumu. Labi derot šāds variants: kannu ar pienu ieliek lielākā traukā ar aukstu ūdeni, bet apkārt ievieto pusotra vai divlitrīgās limonādes pudeles, kurās bijis ieliets un ledū sasaldēts ūdens. Ledus pamazām kūst, bet piens strauji atdziest.

Var, protams, izmantot arī parastās saldētājkameras. Bet tāda gadījumā piens kannā ir bieži jāapmaisa, lai tas atdzistu vienmērīgi nevis tikai ap kannas malām.

— No dažiem zemniekiem ir dzirdētas šaubas par to, vai tikai analīžu ņemšana notiekot tā, kā īsti vajag.

— Šaubām nav pamata. Katram piena piegādātājam ir piešķirts savs numuriņš, un sajaukt neko nevar. Kad mēs ņemam analīzes baktēriju kopskaita noteikšanai, līdz vienmēr ir speciāli sagatavoti, tas ir, dezinficēti trauciņi un termosomas. Somās atrodas ledus, lai noņemti piena paraugi nesasilītu. Pudeliņā ņemam 50 mililitrus piena. Šī daudzuma pietiek gan baktēriju kopskaita noteikšanai, gan somatisko šūnu analīzei, gan visām pārējām analīzēm.

— Ja piena ražotājs tomēr netic analīžu rezultātiem, vai viņš var atbrūkt pie jums ar savu piena porciju un vēlreiz to pārbaudīt?

— Protams, viņš to var izdarīt. Viena analīze kopā ar nodokli maksā tikai 14 santīmus. Taču rezultāts nevar būt noteicošais. Nosakot piena šķiru, ņemam vērā tikai tos rezultātus, ko ieguvuši mūsu darbinieki. Lieta tā, ka ikviens saimnieks tomēr ir ieinteresēts iegūt labākus rādītājus, un mēs nevaram būt pārliecīnāti, ka piens ir labi samaisīts, ka tas ņemts no kopīgā slaukuma nevis no vienas gotiņas, kurai ir trekņāks piens nekā citām.

Protams, savas intereses pēc ikviens zemnieks var pārbaudīt pienu, ja, piemēram, vēlas nopirkt kādu gotiņu vai grib zināt, kurā ragainē no ganāmpulka dod vērtīgāko pienu.

— Ar ko, jūsaprāt, izskaidrojami biežie telefona zvani par neskaidribām piena kvalitātes noteikšanā?

— Cilvēki nāk un zvana ne tikai uz laikraksta redakciju, viņi nāk arī pie mums, pie tam — krievu vairāk un biežāk. Lieta ir tā, ka mūsu prasības ir ļoti stingras un kļūst stingrākas arī turpmāk. Ja reiz mēs ejam uz Eiropu, starp citu, «Preiļu siers» tur jau sen iesoļojis ar savu produkciju, tad jācenšas turēt līdzīgu Eiropas kvalitāti. Bet tas nozīmē, ka labu sieru, kā arī citu pilnpiena produkciju varēsīm sarāžot tikai no laba piena.

Iespējams, ka mūsu ražotājus ir «izlaiduši» piena pārpirceji, kuri maksāja gan uzreiz, bet nemaz nekontrolēja, kāda ir piena kvalitāte. Protams, vainīgi arī tie piena kombināti, kuri šādu pienu no uzcīvējiem ņēma bez kādiem pārmetumiem, lai tikai noturētos uz ūdens, lai tikai nevajadzētu apstūrēt uzņēmumu.

Cilvēki pie mūsu prasībām jau sāk pierast, cenšas mācīties un ievērot visus priekšnoteikumus. Arī konfliktu kļūst arvien mazāk. Lielākā daļa mūsu piena ražotāju ir apmierināti, ka «Preiļu siers» tagad laikā maksā par nodoto produkciju.

Šovasar mūsu zona paplašinās arī uz Daugavpils rajona rēķina, taču mūsu attieksme pret savējiem un svešajiem ir pilnīgi vienāda. Kaimiņu rajonu piena ražotājiem mēs nemaksājam vairāk, lai tos pievilinātu. Gluži otrādi, prasības pret visiem ir vienādi stingras — labi maksājam tiem, kuriem ir laba nodotā piena kvalitāte.

L.Kirillova

PŪRRA LĀDĒ

LAIKRAKSTA «NOVADNIEKS» IELIKUMS

Nr. 3

Lueta no Saules ielas

■ Katru darbdienu rītu no savām mājām Saules ielā uz bērnu dārzu dodas maza gaišmatnā meitenīte. Svarīgi saslējis asti gaisā, viņu pavada liels pelēks runcis. Divpadsmit kaķu mūža gadi ir vērā ņemams vecums, lai justos atbildīgs par saimniecību. Abi atvadās un dodas savās gaitās. Viens — spēlēs un rotaļās gudrības smelties, otrs — ieviest kārtību Saules ielas peļu un zvirbuļu saimniecībā. Bet mums pa to laiku ir pietiekami vaļas, lai uzzinātu vairāk par meiteni, kurai vecāki devuši tik neparastu vārdu, ka tā joprojām nav nevienā vārda dienu kalendārā.

Luetas māmiņa Vineta:

— Es pati biju vēl pavisam maza, kad pirmo reizi no kāda zēna izdzirdēju šo vārdu. Aizķērās atmiņā, likās tik skaists un neparasts. Kad paaugos, nolēmu, ka mana meita būs tikai un vienīgi Lueta.

Kalendārā Luetas gan nav, bet mēs par to nesamstam, jo vārdu svinam 22. maijā, kad ir visu neparasto un kalendāros neierakstīto vārdu diena. Bez tam, šajā reizē vārda diena arī Luetas brālim Kristianam. Viņa vārdam nav garumzīmes, tā ir vienīgā atšķirība no kalendārā rakstīta.

Patiesību sakot, kad pirms pieciem gadiem piedzima Kristians, mēs viņam gribējām dot divus vārdus — Kristians Daniels. Taču dzimtsarakstu nodaļā mums teica, ka tā vis nedrīkst. Ar Lueta tādu problēmu vairs nebija. Un tāpēc viņai dzimšanas apliecībā ierakstīti divi vārdi — Lueta Marija. Es Latvijā zinu vēl tikai vienu meiteni vārdā Lueta. Viņa dzīvo Siguldā un ir no mūsu radīem.

Lueta ir pavasara saulgriežu bērns, piedzima 21. martā nakts pirmajā stundā. Laikam jau tāpēc, ka tajā dienā saulīte pret mūsu zemi pagriezās ar savu silto vaigu, arī mazā augmiņš, paklausīgs un saulains bērns. Vienmēr smaidīga, rātņa, paklausīga un ļoti, ļoti uzmanīga pret visiem mājniekiem. Blēņas un palaidnības esot Kristiana ziņā, tas spējot sagāzt podus gan par sevi, gan par māsu.

Vineta:

— Parasti mazi bērni grib ātrāk izaugt lielī. Toties Luetai ir cits uzskats — viņa grib būt «maza veca vecenīte». Kā jums tas patīk? Luetai vissirsnīgākās jūtas ir tieši pret veciem cilvēkiem. Kad mana vecāmamma slimoja, Lueta ne reizi vakarā neaizgāja gulēt nepajautājusi, vai omītei zālītes šovakar iedotas, vai viņai negribas dzert. Tas ir tik aizkustinoši, ka mazā cenšas noturēt savos sīkajos pirkstiņos karotīti ar ūdeni, ko vecmāmuļai padzerties.

Bez Luetas samīļošanas un bučiņām ne-

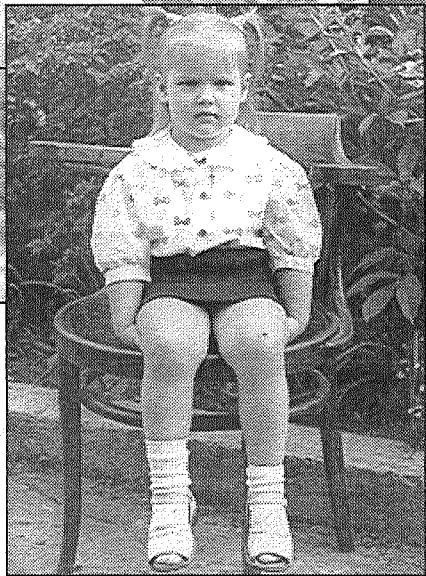
● Ivars un Vineta Vjakses pirms septiņiem gadiem.

● Milmeitiņa...

● Kristianam un Luetai tik labi mammas un tēta klēpi.

● Uz šī krēsla sēž jau trešā paaudze.

viens mājnieks vakarā neaiziet gulēt. Arī bērnu dārzā, kad no mazuļu grupiņas pārcēla uz vidējo, jau pirmajā iepazīšanās reizē Lueta apķērās ap kaklu audzinātājam un

● Stāsta, ka runcis Juris savos spēka gados svēris gandrīz 12 kilogramus.

sabučoja auklīti. Viņas laikam gan jutās pārsteigtas.

Lueta ilgi klusēja un sāka runāt, kad jau bija trešajā gadā. Bet tad gan spruka vaļā kā no pārpilnības raga. Sākumā viņai bija sava valodiņa, kuru saprata tikai Kristians. Lueta kaut ko stāsta, rāda vai prasa, bet mēs neko nesaprotam. Viņa skatās, skatās un tad pati sauc brāli talkā.

Tagad Luetai «svešvalodas» laiks jau garām. Viņa lieliski saprotas gan ar vienaudziem bērnu dārza grupiņā, gan ar pieaugušajiem. Svešajai tantei un onkulim no avīzes garāka intervija gan šoreiz tika liegta. Tomēr atbildes uz diviem jautājumiem mēs saņēmām.

Izrādās, ka Luetai vislabāk par visu pasaulē garšo apelsīni un šokolādes oliņas ar pārsteigumu. Jautāta par saviem nākotnes nodomiem viņa atbildēja pavisam īsi: «Es zīmēšu».

Māmiņa, protams, nedaudz komentēja šīs atbildes:

— Tētīm bieži gadās strādāt arī naktīs. Kad Lueta sāk skumt pēc viņa, es skaidroju, ka tētis pelna naudu un nopirks milmeitiņai šokolādes oliņu. No rīta oliņai jābūt galdā, citu runu nevar būt.

Bet zīmēšana viņai ar brāli ir viena no interesantākajām nodarbībām. Kristians aizraujas ar krāsu jaukšanu, pludināšanu. Luetai ota ir vajadzīga zīmēšanai — cilvēciņi, saulītes, mašīnītes. Brīnos tikai par vienu, kāpēc tik gaišam un saulainam bērnam vismīļākās ir tumšās krāsas, melna, zila, zaļa...

Kāda sieviete man Taro kārtis zīlēja par Lueta. Viņu gaida tāla nākotne, īpatnējs dzīves ceļš. Varbūt tiešām mūsu meita kļūs slavena māksliniece? Bet par to sapņo daudzi vecāki...

Laikam jau ir tiesa, ka liktenis zvaigznēs rakstīts. Droši vien arī cilvēka vārdam, katram burtam ir sava jēga un nozīme. Daudzi dižākie cilvēces

prāti mēģinājuši tikt skaidrībā ar šiem jautājumiem. Varbūt kādreiz tas arī izdosies. Bet pagaidām mēs mazuļiem dodam vārdu, ieklausoties savā sirdsbalsī.

Vineta un Ivars ir pārliecināti, ka viņu mazuļi būs gudri, talantīgi un laimīgi. Un ļoti, ļoti laba.

«Māmiņ, redzi, kāds melns mākonis nāk un ruc. Tur Dieviņš baras. Laikam jau mēs būsim ko sliktu izdarījušas. Vairāk gan tā nedarīsim, vai ne, māmiņ?»

Audz liela, Lueta no Saules ielas! Un lai tev pāri plešas dzidri zilas debesis, bet tumšie mākoņi lai pa tālām pamalēm stumdas!

L.Kirillova
J.Silicka foto

Būt pašapzinīgām. Laimīgām! Jeb —

Kā sievietei atrast vietu šodienas sabiedrībā, ja viņa ir sieva, māte, bez tam — daudz bērnu māte. Vai sievietei ir iespēja šādā gadījumā paskatīties tālāk par mājas rūpēm un rast spēku, līdzekļus, vēlēšanos turpināt izglītoties?

Jā, šādas sievietes atrodamas arī pie mums. Varbūt viņu stāstītais kādai no lasītājiem palīdzēs paskatīties uz savu dzīvi no malas un tiks sapurināties, sasparoties, mēģināt radikāli pagriezt dzīvi citā virzienā?

Uz lietišķu sieviešu tikšanās aicinājam: *Elītu Jermolajevu, Preiļu Valsts*

ģimnāzijas komerczinību skolotāju, ekonomikas zinātņu doktori, dzīvesbiedrs Andrejs — Unibankas Preiļu filiāles pārvaldnieks; *Ainu Kravali*, ārsti, kura divgadīgos kursus pie ģimenes un veselības centra apgūst ģimenes konsultanta specialitāti ar ievirzi ģimenes savstarpējo attiecību psiholoģijā, seksoloģijā un pedagoģijā, dzīvesbiedrs Juris Urtāns — privātpoliklinikas īpašnieks; *Inesi Stūri*, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas rajona galveno inspektori, dzīvesbiedrs Valerijs — rajona padomes attīstības plānošanas nodaļas vadītājs.

■ Vai ir mainījusies sievietes loma, nozīme, stāvoklis pašreizējā sabiedrībā? Kā jūs to izjūtat?

Elīta. Līdz Latvijas neatkarības atjaunošanai man vairāk iznāca dzīvot pa mājām ar maziem bērniem, mācīties, es nezināju, kā ir sievietei darbā, kā viņa jūtas sabiedriskajā dzīvē. Tagad izjūtu nepieciešamību pēc sabiedriskās rošības. Vajadzēja kaut kādu organizāciju, kurā es varētu izpaust savas vēlmes, organizēt pasākumus vai lekcijas, kur varētu tikties ar sievietēm, nebūt vienai ar savām problēmām. Tāpēc radās sieviešu klubs. Agrāk tam nebija ne vēlēšanās, ne laika. Tagad bērni nedaudz paaugušies, un man gribas zināt, kā klājas citām sievietēm.

Pret sievietēm pašreizējā sabiedrībā jūtama, tas gan, varbūt, ir nedaudz skaļš vārds, tomēr diskriminācija. Darba sludinājumos norāda sievietes vecumu. To, ka — bez bērniem, darba devējs sludinājumā neieraksta, tomēr skatās, lai bērnu nebūtu, vai, ja ir, tad pēc iespējas mazāk. Es pati ar to saskāros, strādājot bankā. Tas ir diezgan nežēlīgi. Agrāk attieksme pret sievieti nebija tāda.

Aina. Es jūtu lielas izmaiņas. Pirms pieciem gadiem ar vīru atvērām savu polikliniku, sākām no nulles. Līdz galvai iegrimu jaunajās problēmās, un man tas ļoti patīk. Man patīk tādas situācijas, kur viss jāsāk no nulles. Neteikšu, ka mums būtu gājis viegli vai viegli iet. Bet mums neiet slikti, un tās ir divas dažādas lietas. Darba laiks izplānots pa stundai, pa pusstundai. Dzīve ir saspringta, kaut kas notiek, un tas ir patīkami.

Domāju, ka pašreizējā sabiedrībā sievietes sāk apzināties, ka arī viņas kaut ko var. Līdz tam sievietes kritērijs bija, cik viņai kārtīga māja, cik labi viņa prot gatavot ēst un kādu brīvību dod vīram. Vai ne? Vīru nezin kāpēc neapsprieda, vai viņš brauc medībās vai kaut kur izklaidējas. Sievietēm nebija, kur iziet, ja nu vienīgi tirgus vai kafijas padzēršana vienai pie otras, pavaimanājot, cik grūti klājas. Bet tagad ir laiks, kad sāk izpausties sieviešu pašapziņa. Daudzas mācās datoru, autovadītāju kursus, paskatīties, cik daudz sieviešu Preiļos stūrē mašīnas! Tas ceļ pašapziņu. Un cik daudz sieviešu apmeklēja stila konsultanti, kas bija atbraukusi uz Preiļiem!

Inese. Manas darba gaitas sākās pēc Latvijas neatkarības atgūšanas. Manuprāt, tagad sievietēm ir ļoti grūti. Viņām ir liela

● Elīta Jermolajeva (no kreisās), Aina Kravale, Inese Stūre «Novadnieka» redakcijā.

slodze — mājas rūpes, arī psiholoģiskais klimats mājās — galvenokārt uz sievietes pleciem. Ja vīram ir problēmas, tad tās ir arī sievietes problēmas. Sieviete to visu ir ļoti grūti izturēt, saņemot spēkus un paskatīties mazliet tālāk, ārpus savas mūžīgās sāntīmu skaitīšanas un ārpus citām problēmām. Piekritu, sievieti šodien diskriminē, kaut arī sievietes šajos laikos visvairāk saglabājušas gan dzīves prieku, gan sirds labestību. Virieši iegrimuši alkohola, vienaldzībā, bezcerībā. Un tomēr bez virieša atbalsta sievietei klātos ļoti grūti.

Atšķirībā no Elītas un Ainas kundzēm, es dzīvoju Aglonā, un tur jūtama liela atšķirība no pilsētas dzīves. Kaut vai mācību ziņā. Ir liels informācijas vakuums. Nav bibliotēku, nav grāmatu, nav konsultāciju. Aprūtinātā nokļūšana Rīgā. Autobuss kursē trīs reizes nedēļā.

Ne mācību iestādē, ne darba vietā nevienam neinteresē, cik tev ir bērnu, vai tavai mammai ir govys, vai ir kādi darbi, citas lietas, kas ir noteikti jādara. Visus interese tikai padarītais. Cik daudz sie-

viešu neaiziet mācīties tikai tādēļ, ka pietrūkst naudas, lai aizbrauktu, lai samaksātu mācību maksu.

Esmu ierēdne, un man pašlaik jāatgriežas darbā, kaut arī mazā meitiņa ir tikai gadu veca. Es viņu atstāju ar auklīti, un man katru brīdi nāk prātā, kā viņas tur dzīvo.

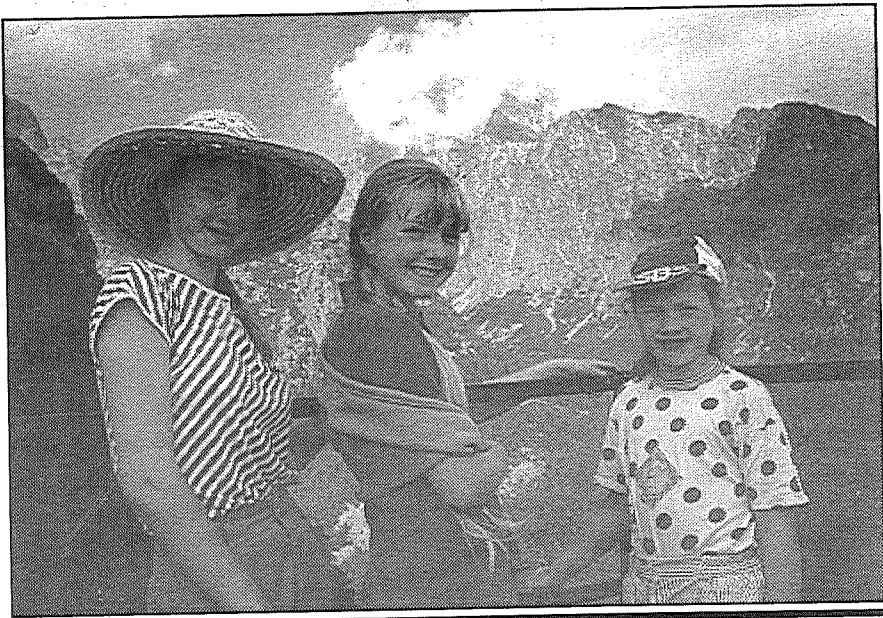
■ Kā jūs spējāt savienot rūpes par ģimeni ar papildus mācīšanos?

Elīta. Mani uz to pamudināja Lauksaimniecības akadēmijā, piedāvājot palikt aspirantūrā. Bet es uzskatīju, ka nevar bez praktiskas pieredzes sākt mācīt studentus. Tā nokļuvu Preiļos. Esmu rīdziniece, tomēr doma par tālāku izglītošanos nelika mieru. Iestājos aspirantūrā. Bija grūti savienot darbu un mācības. Pirmkārt, attālumā dēļ — Preiļi — Jelgava. Otrkārt, mazajam puikam bija tikai

gadiņš, pēc tam nāca otrs, tad trešais bērns. Ja nebūtu vīra atbalsta, mācības nesānāktu.

Aina. Ārstam jāmacās visu dzīvi, ja viņš grib labi strādāt. Medicinā viss mainās strauji. Piemēram, zāļu katalogos ik mēnesi parādās simtiem jaunu nosaukumu. Ja tam visam netiec līdzī, medicinā nevar strādāt. Mana specialitāte, «mans lauciņš», kurā strādāju septiņpadsmit gadus, «izrakts šķērsām un gareniski». Veidojas rutīna, kaut arī nav labi tā teikt. Sāku mācīties, lai cilvēkiem varētu sniegt psihologa padomus attiecībā ar bērniem, ar vīru, sievu. Arī pati savā ģimenē varbūt vienu, otru reizi būtu darījusi daudz ko pavisam citādi, ja būtu zināšanas. Domāju, ka spēšu tagad citiem palīdzēt. Lasīju lekcijas par psiholoģiju ģimnāzijā un redzēju, ar kādu interesi jaunieši klausās. Kā veidojas ģimene, kāpēc un kā tas notiek, kā tam būtu jānotiek? Par to

● Ainas Kravales meitas tūrisma ceļojumos devušās jau no četrus gadu vecuma. Iespēju robežās ar tāliem ceļiem šajā ģimenē aizraujas joprojām. Attēlā (no kreisās) Alda un Aija ar draudzeni Baibu Čehijā. Mājas palikusi mazā Katrina. Alda ir beigusi mūzikas skolu, apšuj un apada gan sevi, gan māsas, labi gatavo. Aija ļoti daudz rūpējas par mazo māsiņu, pierādot atziņu, ka lielu ģimeņu priekšrocība ir tā, ka lielākie rūpējas par mazajiem.

Egoistiskām? ar smaidu uz priekšu!

● Četrpadsmitgadīgais Aigars mācās mūzikas skolā, daudz lasa. Divpadsmitgadīgais Māris skolas gadu beidzis bez sešiniekiem, dejo tautiskās dejas, sporto. Trešklasnieks Jānis ir teicamnieks, dejo. Bet visa Jermolajevu ģimene kopā ceļ māju, brīvo laiku vismiļāk pavada dārza darbos.

nevienam mums agrāk netika mācīts. Dakteris Zālītis saka: mūsu valstī 85 procenti ir nelaimīgas ģimenes, Bet par to neviens nerunā.

Inese. Mācības maģistratūrā izvēlējots tāpēc, ka savā profesionālajā laukā redzēju ļoti neapģūtu nozari, tieši — kultūras mantojuma aizsardzību, kas ir reāla vides sastāvdaļa, tajā ir jādzīvo, tā ir aktīvi jāizmanto. Tā ir ārkārtīgi interesanta nozare, bet Latvijā šajā laukā neviens tikpat kā nestrādā.

Otrs iemesls bija vēlēšanās neiestigt rutīnā. No vienas puses, bērniņi bija mazi, un es varēju no rīta līdz vakaram viņiem lasīt pasaciņas, gludināt bantītes, vest pastaigāties, respektīvi, ziedoties ģimenei. Bet vai bērniem vajag, ka māte ziedojas ģimenei? Bērniem vajadzīga māte — personība.

Es redzu, kā bērni lepojas ar mātes saņiegumiem. Kad es teicu, ka aizstāvēju maģistra nosaukumu, dabūju desmit balles un tas ir visvairāk nekā citiem, tad redzēju, cik ļoti lepi viņi ir. Pūstītis teica, — es arī varu izdarīt labāk nekā citi, un viņiem ir šis stimulants sekot mātes paraugam, censties.

Ļoti daudz atbalstīja un palīdzēja vecāki.

■ Kas, jūsuprāt, sievietes dzīvē ir svarīgāks — ģimene vai karjera?

Inese. Visu laiku zināju, ka man būs vismaz trīs bērniņi. Bet ierēdnes amatā spriedu, ka nevaru atļauties sev bērnu. Daudz darba. Man ir tik interesanti. Man ir tik daudz pienākumu. Visi vilsies, ja es aiziešu no darba uz ilgāku laiku. Bet tagad redzu: arī nepiedaloties aktīvajā dzīvē, neko neesmu zaudējusi. Tikai ieguvusi. Pirmkārt, laiku. Visu normāli izdomāt, mierīgi apsvērt. Izdomāt uz priekšu.

Pabeigt maģistratūru. Tas ir daudz.

Vai sievietei vajadzētu sevi iznīcināt dēļ ģimenes? Un kas notiks pēc desmit gadiem, kad bērni būs paaugušies? Es šo jautājumu esmu sev uzdevusi, bet esmu atzinusi, ka viss man ir vienlīdz svarīgi. Bet ja sieviete ļoti daudz grib, tad viņai ļoti daudz jāvar. Taču daudz dabū tikai tas, kas daudz grib.

Aina. Kad biju ļoti jauna, mācoties vidusskolā, pirmajos kursos, domāju — man nebūs ģimene, man būs tikai karjera. Jo līdz tam nebiju redzējusi nevienu normālu ģimeni. Taču viss mainās. Man ir paveicies ar vīru. Un tagad es vairs nešķiroju. Darbs vai karjera netraucē manai ģimenei, un mana ģimene netraucē darbam. Ar lielajām meitām esmu nodibinājusi attiecības kā ar draudzenēm, es viņām uzticos. Jūs varat iet uz diseni un nakt mājās, kad jūs gribat, viņām teicu. Bet es jums uzticos, un zinu, ka nekas sliktas nenotiks. Taču viņas neiet uz to diseni vispār. Mani kādreiz mamma nelaida uz ballītēm, laikam tāpēc tik ļoti gribējās tikt.

Nekad neviena sieviete nedrīkst aizmirst savu pašizausmi ģimenes dēļ. Nu labi, viņa upurēsies bērnu dēļ. Bet tad viņa atpaliks, vīrs būs aizgājis ļoti tālu uz priekšu. Visas tās labās, kas pasniedz, izgludina, gatavo, kopj māju, bērnus, bet vīrs pa to laiku iet uz priekšu, pēc desmit gadiem atjēdzas, ka ģimene jūk. Sieva ir atpalikusi, viņa ir kļuvusi neinteresanta kā sarunu biedrene, neinteresanta kā sieviete, neinteresanta kā māte.

Inese. Piebilstot par šo upurēšanos. Paskatīsimies lauku ģimenes. Kā ar modernu tehniku apģādāts vīrietis un kā — sieviete? Ļoti daudziem ir moderni importa zāģi, bet cik sievietēm ir automātiskās veļas mašīnas? Teiksim, kaut kāda ikdienišķa situācija, kartupeļu talka.

Visi strādā, cik var. Saimniece saka — iešu gatavot pusdienas, puīši gribēs ēst. It kā nieks, bet tas parāda šo attieksmi. Pret sievieti un — pret vīrieti. Pēc tam sieviete iet uz kūti apkopt lopus, bet vīrietis ar alus kausu sēž un atpūšas. Puīši — piekusuši.

Elita. Atceros, skolā nekad nerunāja, ka sievietei jābūt ģimenes pavarda turētājai, tēlaini izsakoties. Vai mātei. Vai sievai. Bija runa tikai par to, ka tev ir jāstrādā, jāvar tas un tas. Nekad netika teikts, ka būsi ģimenē sieva, māte. Agrā jaunībā, kārtīga skolniece būdama, arī es uzskatīju, ka darbs sievietei ir galvenais. Sāku strādāt, darbs bija jāpadara, kaut dažreiz tas paņēma vakara un nakts stundas, jo biju ekonomiste. Bet ar katru nākamo bērnu pamazām sapratu, ka darbs tomēr nav tā vērts, lai ziedotos tikai tam, bet bērni paliktu kaut kur. Esmu maksimāliste, man gribas gan to, gan to. Taču pagūt visu, nozīmē kaut ko ziedot, arī veselību.

Inese. Sieviete ir jābūt tiesībām izvēlēties. Tas ir jārespektē. Viena pēc savas dabas aicinājuma var būt perfekta māj-saimniece, un viņa ir tikpat cienījama un tikpat laimīga, un neviens nedrīkst noniecināt viņas darbu. Vienkārši mūsu sabiedrībā attieksme ir stereotipiska un nožēlojami novecojusi. Un mums jāaudzina savi bērni, lai viņi būtu savādāki, lai pret sievieti izturētos savādāk. Es redzu, kā aug puīšļi, mātes dēlus šodien izlutina ārkārtīgi. Jau bērībā notiek diskriminācija.

Aina. Varu paskaidrot no psiholoģijas viedokļa, kāpēc tas notiek. Sievietes nav laimīgas ģimenēs. Viņas neatrod apmierinājumu. Viņas spiestas visu laiku kādam piemēroties, it kā palīdzēt. Viņas dēlos iemieso savu sapņu tēlu, kādu viņas redz vīrieti. Un viņas pārņem mil dēlus. Es nesaku, ka nav jāmil puikas, bet tā neizdzīvotā mīlestība uz vīru pāriet uz dēlu. Pieaudzis šis vīrietis no sievas gaidīs tādus pašus attieksmi, kādu saņēma no mātes — dievināšanu.

Elita. Es domāju, ka daudzās no mums

tīri nezināšanas dēļ esam palaidušas ko garām gan meitu, gan dēlu audzināšanā. Zināšanas mums vajadzīgas visiem — sievietēm, vīriešiem. Labi, ka sievietes spēj meklēt iespējas un tās izmantot, lai iegūtu zināšanas gan darbam, gan ģimenes dzīvei, gan bērnu audzināšanai.

Ar smaidu uz priekšu! Ģimenes dzīvē vajadzīgs arī sievietes egoisms. Pašapziņa jāceļ pašām sievietēm. Neļaut sevi sabradāt vīriem dzērājiem, slaišiem. Neapdalīt ģimeni karjeras dēļ un arī otrādi — ne. Kādi principi tiek izmantoti bērnu audzināšanā. Kādas labākās īpašības nosaucamas dzīvesbiedrā, un kā var palepoties ar bērniem. Un vēl tamlīdzīgas lietas, ko nesteidzīgā sarunā, kreimeņu un kafijas aromātam vijoties gaisā, pārrunāja šīs trīs sabiedrībā cienītas sievietes, mātes, darbinieces. Sarunā iezīmējās arī viņu vīru tēli. Man ir ļoti svarīgi, ka mans vīrs man ir personība, spēj materiāli apģādāt ģimeni, atbalsta mani un bērnus, apbrīnoju viņa izturēšanos pret viņa māti, — teica Elita. Vīrs ir mans draugs, uz kuru vienmēr var paļauties, ārkārtīgi godīgs, ar kolosālām darbaspējām, — stāstīja Aina. Diezgan savdabīgs, bet tas ir skaidrs, ka mana istā otrā pusīte. Cilvēks ar ļoti augstām prasībām pret visiem, — vīru raksturoja Inese.

Šīs sievietes pierādīja, ka zina, ko nozīmē būt laimīgām.

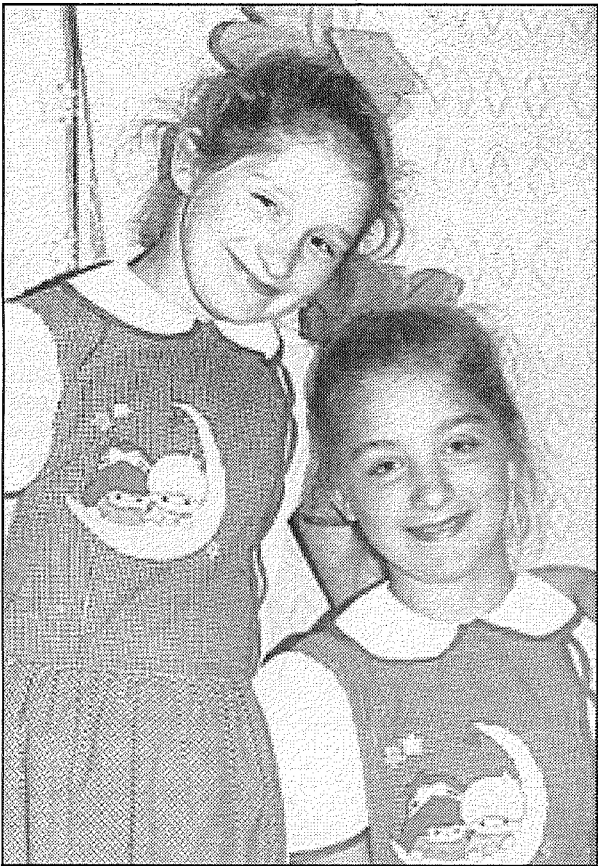
Jā, jūs teiksiet, ne jau katras vīrs ir bankas pārvaldnieks, nodaļas vadītājs, privātpoliklīnikas īpašnieks. Jā, mēs teiksim, šoreiz tāds arī bija nolūks, parādīt, kā uz dzīvi, uz sievietes lomu skatās labāk situētās nekā vairums, stabilāk iekārtojās, eruditākās, uzņēmīgākās, varbūt — vairāk uzmanību izjutušās, bet reizē — arī enerģiskākās sievietes. Varbūt, ka daļa viņām nākusi kā liktens balva, bet nenoliedzami — viņas zina, ko grib no dzīves.

L.Rancāne
J.Silicka foto
Foto no ģimeņu arhīviem

● Stūru ģimene: (no kreisās) otrklasnieks Valdemārs, tētis Valerijs, Beatrise, māmiņa Inese, Eliza Anna. Lieliski bērni, pozitīvi orientēti pret pasauli, viņus raksturoja māmiņa. Ģimenes vaļasprieks — izpētīt apkārtni dabu, ģeogrāfija, pārgājieni.

Mēs esam div' māsiņas

Daina un Vija Jokstes ir diviņu māsas. Šī gada 15. maijā nosvinēja savu pirmo apaļo jubileju — desmit gadus. Lielais brālis Andris tikko pabeidza Preiļu 1. pamatskolas devīto klasi. Mazajām vēl seši rudeni un sešas ziemas diendienā uz skolu soļojami. Vēl seši gadi mammas un tēta paspārnē dzīvojami, kamēr būs paaugušās tik lielas, lai var spārņelus lielajai dzīvei ievingrināt.

— Kā jūs abas satiekat, katru dienu kopā uz skolu iedamas, no skolas nākdamas un mājās saimniekodamas?

Vija. Labi satiekam, nekādas vainas. Reizēm gan strīdamies, piemēram, kad māsa man saka, ej uz virtuvi un ko izdari. Tad es parasti atbildu — ej vien pati. Mēs pastrīdamies, bet izdarām ko vajag.

— Vai kādas blēņas arī darījāt, kad bijāt vēl pavisam mazas?

Daina. Es par Viju pastāstīšu. Kad viņa bija maziņa, vienreiz gribēja cāļiti samīļot. Saņēma sauļā un samīļoja tā, ka tas nomira. Mamma gan toreiz bārās, lai citreiz tā nedara.

Vija. Gadījās arī, ka saklupām viena otrai bizēs. Bet tas jau pa jokam. Kad sākam iet skolā, vairs nepļūcāmies.

— Kā satiekat ar audzinātāju un klases biedriem?

Daina. Zenta (audzinātāja Zenta Reča — red.) ir ļoti laba. No pirmās klases mūs mācīja. Tikai žēl, ka viņa aizbrauc uz Rīgu. Rudenī mums būs cita audzinātāja. Gan jau laba būs tāpat kā Zenta.

Vija. Draudzeņu mums klasē arī daudz. Ar puikām gan grūtāk saprasties, viņi mūs abas aiz bizēm raušas. Vēl jau mūsklases Ilonai no zēniem tiek, arī viņai gara bize.

— Lai gan abas nemaz tik līdzīgas neesat, vai skolā jūs kādreiz sajauc arī?

Vija. Nē, skolotāji mūs nejauc, toties deju kolektīvā gan vienreiz skolotāji tā gadījās. Viņa saka, Vija, izbeidz trakot! Bet es jau nemaz netrakoju, tā bija Daina...

— Vai ar brāli labi satiekat?

Vija. Ai, visādi gadās. Kā tik mammas nav mājās, tā sāk komandēt — uznes augšā to, atnes šito, ej uz virtuvi strādāt. Bet pats pa to laiku televizoru skatās!

— Ja reiz esat divīnes, tad laikam ēdieni arī abām vienādi garšo?

Vija. Nē, Dainai vislabāk garšo kartupeļi, bet man mannas putra ar zemeņu ievāriju.

Daina. Vijai vismīļākais dzēriens ir limonāde, bet man sulas. Visas pēc kārtas garšo.

— Vai pa māju saimniekot arī abām patīk?

Vija. Jāpalīdz jau ir. Gotiņai šopavas ar atskrēja teliņš. Un mūsu pienākums ir turēt spaini, kamēr šis putru dzer, lai neizgāz. Arī sienu no kaudzes saplēšam. Uz ganībām Irmu tētis ved, pašas vēl nevaram viņu novaldīt, bet tāpat citreiz līdzī aizejam. Bulluks visu laiku kūti, mēs viņu citādi nemaz nesaucam, kā par bulluku.

Man dārzā ir pašai sava dobe, tur dažādas puķes sasēju...

Daina. ... un nekas lāgā neizauga. Man gan dobes nav, toties protu sipolus ravēt un

vēl tomātus siltumnīcā palaišt.

— Bet kā tad ar kleitām un pucēšanām?

Vija. Pucēties mums abām ļoti patīk. Citreiz, kamēr mamma ņemas pa virtuvi un neredz, mēs pat lūpas uzkrāsojam ar viņas lūpu krāsu. Tad ātri vien nomazgājam mutes un noslaukām dvieļi. Bet uz dvieļa jau pēdas paliek. Un tad vēlāk mamma prasa — kas ņēma manu lūpu krāsu? Mēs smejamies, ka viņa nevar uzminēt.

Dainas un Vijas mamma Janīna mūsu sarunā nepiedalījās. Viņai savi nebeidzamie mājas darbi darāmi. Taču nobeigumā arī viņu lūdzu atbildēt uz jautājumu — ko tas nozīmē, ka ģimenē ir diviņi?

— Vai, līdz gada vecumam likās traki. Barošana, guldināšana, pastaigas un viss pārējais prasīja ļoti daudz spēka. Bet vēlāk, kad māsa bērni viens pēc otra piedzima un es skatījos, kā viņa uz divām pusēm raujas, tā arī teicu — ar diviņiem tomēr vieglāk. Vismaz režīms viens.

Meitenes piedzima lielas, abas kopā sešus kilogramus svēra. Tikai Vija bija par trīs simt gramu smagāka un par diviem centimetriem garāka. Arī tagad šī starpība saglabājusies, Vija joprojām ir divus centimetrus garāka nekā māsa.

Andrim toreiz bija jau pieci gadi. Viņš ciemojās pie radiem un, jauno ziņu saņēmis, visiem lielījies, ka viņam mamma uz dzimšanas dienu divas māsas uzdāvinājusi. Kad tās būšot piecus gadus vecas, tad vēl divus brāļiņus uzdāvināšot...

Sākumā puika par māsām bija sajūsmā. Vēlāk, kad arī viņam nāca vecākā brāļa pienākumi klāt, bija savādāk. Kamēr lūdzu māsas ārā ratiņos pirms pastaigas pieskatīt, šis pēc mirkļa jau gar mājas stūri un prom.

Andris maziņš man visur līdzī gāja, uz virtuvi, uz istabu. Meitenes drīz vien saprata, ka ir viena otrai lieliska sabiedrība. Mierīgi spēlējās, bet es pa to laiku virtuvē vai pagalmā.

Tā ir tiesa, ka diviņi viens otru jūt un skumst vienatnē. Daina maziņa bieži ārstējās sanatorijā. Veselu mēnesi Vija mājās to vien runāja, kur mana Daina, kad brauks atpakaļ. Un Daina sanatorijā to pašu — mana Vija, mana Vija...

Tagad meitenes visu laiku ir kopā. Kamēr beigs pamatskolu, tā arī būs nešķiramas. Bet vēlāk? Kas to lai zina. Pagaidām viņu nākotnes nodomi vēl visai gaisīgi — te par bērnudārza audzinātājam domā kļūt, te par skolotājām vai pārdevējām. Gan jau nāks laiks, nāks arī padoms.

L.Kirillova
J.Silicka foto

Dviņi — dabas spēle

XVIII gadsimtā imperatores Jekaterinas II valdīšanas laikā Piemaskavas ciemā Šujā dzīvoja zemnieks Fjodors Vasiļjevs. Viņam bija ne vairāk, ne mazāk, bet 87 bērni. Pirmajai sievai 4 reizes dzima čettriši, 7 reizes — trīniši un 16 reizes diviņi. Otrajai sievai — 2 reizes trīniši un 6 reizes diviņi. Pati krievu imperatore atbalstīja šo unikālo ģimeni.

Vācijas pilsētā Hamelnē saglabājies piemineklis ar uzrakstu «1600. gadā, janvāra devītajā dienā, trijos no rīta vienlaicīgi piedzima divi zēni un piecas meitenes».

Par savdabīgu pasaules rekordu var uzskatīt Brazīlijas notikumus. 1946. gadā 22. aprīlī pasaule papildinājās ar veselu «bērnudārzu». Senjorai Bakakei piedzima 2 zēni un 8 meitenes.

Par diviņiem tiek stāstīts daudz neticamu lietu. Ir zināms par kādiem amerikāņu diviņiem, ko zīdaiņu vecumā adoptējušas divas dažādas ģimenes. Brāļiem bija dažādi uzvārdi un viņi nezināja viens par otra eksistēšanu.

Abi nejausi bija nosaukti vienā vārdā. Katrs bija precējies divas reizes, pie tam arī sievu vārdi bija vienādi. Diviņi strādāja vienā un tajā pašā profesijā. Abu dēli bija nosaukti vienā vārdā.

Divas sievietes — dvīnes satikās pēc divdesmit sešiem atšķirtības gadiem. Viņas dzīvoja dažādos ASV štatos, abas bija frizieres, abām auga meitas Kristīnes.

Līdzību piemēru no diviņu dzīves ir ļoti daudz. Jau sen tiek novērots «spoguļa efekts»: bieži viens no diviņiem ir kreilais, otrs — ne, vienam mati uz galvas aug pulkstenrādītāja virzienā, it kā gredzenos, otram — pretējā.

Dviņu noslēpumi

Kā lai izskaidro daudzās sakritības, kuras pirmajā acu uzmetienā neatbilst varbūtības teorijai? Ievērojama amerikāņu zinātnieks Kriss Keits, kurš nodarbojas ar šo problēmu un kuram arī ir diviņu brālis, domā, ka paralēlu pamatā ir pastāvīgie sakari starp diviņiem — izjūtu un emociju pārraide, apmaiņa ar konkrētām domām, raidīto un uztverto sāpju signālus.

Jau sešdesmitajos gados radās hipotēze, ka starp bioloģiski tuviem cilvēkiem (māte, bērns, diviņi) pastāv bioloģiska saite, kura parastos apstākļos neizpaužas, bet atklājas tikai ļoti svarīgos un ekstremālos brīžos.

Visas dzīves garumā starp diviņiem, visbiežāk gan zemapziņā, pastāv informācijas apmaiņa. Tas attiecas praktiski uz visu: profesijas izvēli, precībām, pat ieradumiem. Paši to nemanot, viņi it kā saka

viens otram priekšā atbildes uz dažādiem dzīves situāciju jautājumiem. Kad viena diviņa dzīvē atgadās traģēdija, viņš sūta savam brālim vai māsaļai ļoti spēcīgu signālu — varbūt palīgā saucienam, varbūt sāpju kļiedzienu.

Ir arī kāds pilnīgi atšķirīgs skaidrojums sakritībām diviņu dzīvē. Iespējams, ka mūsu likteņi ir augstāko spēku iepriekš noteikti. Cilvēka liktenis iezīmējas viņam vēl esot embrija stāvoklī mātes miesās. Diviņi, tas ir, šie identiskie «programmēšanas» objekti (iespējams, ka tie ir savdabīgi dublieri mums nezināmā un neizprotamā eksperimentā) saņem arī identiskas programmas.

Ja tā, tad ir jāatzīst, ka arī mēs ne vienmēr esam sava likteņa saimnieki.

Vis... vis... vis...

Visgarākie pasaulē augumā identiskie diviņi Maikls un Džeims Lanjē no ASV Mičiganas štata dzimuši 1969. gadā. Viņu augums — 223,5 cm. Pasaulē vismazākie augumā identiskie diviņi ir māsa Dorina Viljamsa no Oklendā un Darlema Makgregora no Ameidās Kalifornijā. Viņām ir nedaudz pāri četrdesmit, bet augums 124,4 cm.

Pasaulē vissmagākie diviņi bija Billijs Leons un Bennijs Leiols Makgrēri no Ziemeļkarolīnas. Līdz saslimšanai sešu gadu vecumā viņiem bija normāls svars. Trīsdesmit divu gadu vecumā Billijs svēra 337 kilogramus, bet Bennijs 328 kilogramus. Katra brāļa vidukļa apmērs sasniedza 213 centimetrus. Kādu laiku viņi uzstājās sacensībās kā profesionāli cīkstoņi.

Visilgāk šajā pasaulē dzīvoja diviņi Elija Šadroka un Džons Mešaks Fipps, kuri piedzima 1803. gada 14. februārī Virdžīnijā. Pirmā nomira Elija, tas notika 1911. gada 23. februārī, 108 gadu un deviņu dienu vecumā.

Visilgākais intervāls starp diviņu dzimšanu bija Mērijai Raitai. Trīsdesmit astoņu gadu vecumā viņai vispirms piedzima Elizabete, bet pēc astoņpadsmit mēnešiem arī diviņu māsa Emija. Tas notika Anglijā 1987. gadā no olšūnas, kas divdesmit deviņus mēnešus bija glabājusies sasaldētā stāvoklī.

Piedzimstot vismazāk svēra diviņumāsas Mērija (453 grami) un Margareta (538 grami), kuras piedzima Anglijā 1931. gada 16. augustā.

Pasaulē vissmagākie diviņi (12,590 kg) piedzima 1924. gada 20. februārī Arkanzasas štatā ASV.

(Materiāls sagatavots pēc publikācijām ārzemju presē.)

«PŪRA LĀDE»
piepildīja
Livija Rancāne,
Lidija Kirillova,
Silvijas Berezovskas
zīmējumi

Katra veļas pulvera sastāvā ir dažādas ķīmiskas vielas, kas ar aci nav saredzamas. Tā, piemēram, universālā mazgāšanas līdzeklī, kas ir piemērots veļas mazgāšanai jebkuras temperatūras ūdenī, ir:

□ Virspusēji aktīvās vielas (VAV) — tās atdala netīrumu daļas no auduma šķiedrām, samazina ūdens virsējo spriegumu un neļauj netīrumiem nosēties atpakaļ uz auduma.

□ Balinātāji — vielas, kas izdala aktīvo skābekli un līdz ar to palīdz atbrīvoties no veciem netīrumiem, t.i., augļu, sulu, sarkanā vīna, tējas u.c. traipiem. Izplatītākie balinātāji ir perborāts un nātrija perkarbonāts.

□ Vielas, kas ķīmiski piesaista kāliju un magniju, līdz ar to samazina ūdens cietību un pastiprinot arī VAV iedarbību. Tieši šīs vielas arī ir mazgājošie līdzekļi.

□ Enzīmi — līdzekļi, kas iztīra olbaltumvielu radītus netīrumus (asinis, piena produktu traipi).

□ Optiskie balinātāji — vielas, kas piešķir veļai papildu optisku baltumu un spožumu. Šīs vielas nosēžas uz auduma un, «uzsūcot» ultravioletos starus, atstaro tos gaismas redzamajā spektra daļā, rada «fluorescējošu» efektu.

□ Piedevas, kas novērš izšķīdināto netīrumu nosēšanos atpakaļ uz auduma (nerodas veļas pelēcīgums no pārmērīgas «samazgāšanas»).

□ Papildvielās, kas nodrošina pulvera konsistenci un šķīšanas spēju, kā arī stabilizatori.

Turklāt vēl veļas pulveros tiek iekļautas aromātiskās vielas, sārmī, balinātāju aktivizatori, putu veidošanas regulatori — kā redzat, ķīmiskais maisījums ir iespaidīgs.

Mazgājošo līdzekļu veidi

Veikalos pārsvarā atrodami universālie mazgājošie līdzekļi, kas izmantojami veļas mazgāšanai jebkuras temperatūras ūdenī (tos arī galvenokārt pārbaudījuši «Stiftung Warentest» specialisti). Pētījumu rezultātu atšķirības ir visai nenozīmīgas — visi līdzekļi ieguvuši vērtējumu «labi». Spēcīgu traipu gadījumā brīnumus negaidiet. Ne-

Kādu veļas

pulveri izvēlēties?

daudz labāki rezultāti nekā citiem ir veļas pulverim «Omo», bet arī ar šī līdzekļa palīdzību ne katru traipu varēsiet uzreiz izmazgāt. Īpaši noturīgus traipus varētu būt mērķtiecīgi pirms veļas mazgāšanas apstrādāt ar speciāliem līdzekļiem traipu izņemšanai, vai arī pamazgāt traipaino vietu ar koncentrētu pulvera šķīdumu.

Ne tik plašā izvēlē, tomēr nopērkami ir arī «kompaktie» veļas pulveri. Šiem pulveriem ir īpašs sastāvs, tie ir koncentrētāki, tādēļ to pakas ir mazākas izmēra un svara ziņā. Ar diviem kilogramiem «kompaktā» pulvera var izmazgāt tikpat daudz veļas kā ar trīs kilogramiem parastā pulvera, t.i., veļas mazgāšana izmaksā lētāk, turklāt mazāk kaitējums tiek nodarīts arī apkārtējai videi. Par to, ka pakā ir atrodams «kompaktais» pulveris, liecina uzraksti «compact», «micro», «supra» vai «ultra».

Krāsainas un smalkas veļas mazgāšanai labāk izmantot speciāli šādai veļai paredzētus pulverus. Tajos nav balinātāju, kas nepieciešami, mazgājot balto vai ļoti netīru veļu, tādēļ šie pulveri nav tik agresīvi, tie ir saudzējošāki gan veļai, gan apkārtējai videi. Ar šiem pulveriem mazgāta krāsainā veļa labāk saglabās krāsu, bet smalkā veļa — izturīgumu. Parasti uz šiem pulveriem redzams vārds «color».

Daži padomi veļas mazgāšanai

□ Veļu, kas nav īpaši netīra, nav vajadzīgs pirms mazgāšanas mērcēt, īpaši netīru veļu var iemērt uz pāris stundām un pēc tam mazgāt tajā pašā ūdenī.

□ Sašķirojiet veļu pēc krāsas, netīrības pakāpes un auduma veida. Tā izdosies gan izvairīties no veļas sakrāsošanās, gan arī ietaupīt, izvēloties optimālo veļas pulvera daudzumu.

□ Mazgājiet veļu pēc iespējas zemākā ūdens temperatūrā. Mūdienu veļas pulveri ļauj izmazgāt higiēniski tīru veļu ūdenī, kura temperatūra nepārsniedz 40 grādus. Turklāt tā jūs izvairīsieties arī no nepatīkšanām, ko var radīt sintētisko materiālu mazgāšana pārāk karstā ūdenī (formas zaudēšana u.tml.). Vārīšana reizēm nepieciešama tikai bērnu un slimnieku veļai.

□ Ja mazgājat veļu ar veļas mašīnu, tad mazgājiet tikai pilnu mašīnu — tā tiks izmantota iespējami optimāli. Lai to izdarītu, pietiek veļu vienu reizi nosvērt un iegūmēt, cik daudz veļas nepieciešams optimāli piepildītai mašīnai.

□ Atsevišķus ne pārāk netīrus veļas gabalus ātrāk un ekonomiskāk ir izmazgāt vienkārši ar maigām ziepēm (ne ar melnajām veļas ziepēm).

□ Dozējiet pulveri precīzi atbilstoši norādēm uz paciņas. Ja pulveri lietosiet pārāk lielās devās, tā būs nevajadzīga izšķērdība, bet nepietiekams daudzums var izraisīt sāļu nosēšanos uz veļas un veļas mašīnas sienām.

Pērk zāgbaļķus, papīrmalku. Transports mūsu. Samaksa tūlītēja.

Tāl. Rīgā 580507, mob. tālr. 8-29-204151.

Pērk privatizācijas sertifikātus par visaugstākajām cenām Preiļos.
Brīvības ielā 1, 2. stāvā katru darbdienu no 9 līdz 17, tel. 22700, un Līvānos, pasta ēkā 1. stāvā, tel. 42663. Strādājam arī sestdienās.

Akciju sabiedrība «Latvijas Krājbanka» Preiļu filiāle veic fizisko personu kredītešanu, ieķīlājot privatizācijas sertifikātus.
Tālrunis uzziņām: 21254.

SIA «Azurg»:

- veic plaušanas, miglošanas darbus;
- ar atlaidēm tirgo benzīnu, dīzeļdegvielu, eļļas (sākot ar 0,35 Ls/l);
- pērk IZ-412 priekšējo kreiso spārnu, var lietotu.

Tāl. 21647, 22773.

Pērk sertifikātus par visaugstākajām cenām. Izbrauc uz mājām.
Tāl. 21450, 22627.

Aldaris

JAUNUMS

A/S "ALDARIS" ir atvēris pirmo savā īpašumā esošo
REĢIONĀLO BĀZI

Šajā bāzē ir **VISZEMĀKĀS** produktu **CENAS** un **BEZMAKSAS** piegāde

DARBA LAIKS: darba dienās no 8.00 - 17.00
sestdienās no 8.00 - 14.00 tālrunis Rēzeknē 33325

GAIDĪSIM JŪS MŪSU BĀZĒ RĒZEKNĒ VARONU IELĀ 27

Pārdod

Opel Kadett. Tāl. 17629;
ZAZ, 1987. g., Ls 60. Tāl. 54621;
VAZ-2121, 1987. g. Tāl. 55737;
VAZ-21061, 1983. g. Tāl. 23848, 23513;
M-21-40 rezerves daļas. Tāl. 56768;
Tavrija ZAZ-1102, 1990. g. vai maina pret darba zirgu. Tāl. 21225;
traktora ūdens mucu (3 t). Tāl. 22188;
zirga ratus. Tāl. 24233 rītā;
jaunus ledusskapjus, saldētavas. Piegāde, garantija 1 gads. Tāl. 21268;
privatizētu divistabu dzīvokli. Tāl. 23496, 55691;
privatizētu trīsistabu dzīvokli Riebiņos, ir kamīns, pīts. Tāl. 10532;
privatizētu trīsistabu dzīvokli Preiļos. Tāl. 44921;
vienistabas dzīvokli. Tāl. 23971;
vienistabas dzīvokli. Tāl. 23871;
Līvānu māju Pelēcos (var pārvest). Tāl. 23948;
divus gadus vecu ērzelī; zirga ratus. Tāl. 22993 vakaros;
apmācītu ķēvi (4 g.). Tāl. 21606;
2 mēnešus vecu teliti (no labas piena govys). Tāl. 46749;
siena presi K-453. Tāl. 23126.

Pērk

GAZ-53-V pašizgāzēju; GAZ-53 dzinēju. Tāl. 24551, 24216 vakaros;
lietotu šiferi. Tāl. 55728;
kartupeļus. Tāl. 55648.

Firma «GATA» iepērk lopus dzīvsvārā. Noformē subsīdijas uz monolītiem lopiem.
Izbrauc uz mājām. Samaksa tūlītēja: govys par 0,35-0,45 Ls/kg, bulļi par 0,40-0,50 Ls/kg, cūkas par 0,75-0,80 Ls/kg.
Tāl. Preiļos 23701 no 15.00 līdz 23.00, Daugavpīlī 8-254-53480, 34420.

◆ B kategorijas autovadītāju kursi,
◆ plaša profila frizieru kursi,
◆ masāža un dekoratīvā kosmētika,
◆ manikīrs.
Tāl. 21450, 22627.

Lai ik dienā darbi sokas,
Lai tālāk gaisas domas trauc,
Lai noguruma nejūt rokas,
Lai sirdī prieka, saules daudz!

Sirsniņi sveicam Lidiju PASTARI dzīves jubilejā!

Saunas pagasta padome

PAR LABĀKĀJĀM CENĀM PĒRK UN PĀRDOD

SERTIFIKĀTUS

LOTERIJA

Pie mums pārdotās sertifikātu grāmatīņas reizi mēnesī piedalās izlozē, kur laimētāji atkārtoti saņem tādu naudas summu, kādu saņēma, sertifikātus pārdodot.

PREIĻU PILSĒTAS DOMĒ, TĀLR. 21075, LĪVĀNOS, STACIJAS 1 (BIJUŠAIS PAKALPOJUMU KOMBINĀTS), TĀLR. 44228.

Līvānos veic kopēšanas darbus. Pakalpojumu cena 3 - 4 santīmi. Tāl. 44228.

1. jūlijā p/s «Ainava» pārdos pieaugušas zosis

Rušonā 8.00, Kastīrē 8.30, Anspokos 9.00, Riebiņos 9.30, Stabulniekos 10.00, Galēnos 10.30, Sīļukalnā 11.00, Vilciņos 11.30, Polkoronā 12.00, Smelteros 12.30, Prikulošos 13.00, Rudzātos 13.30, Rožupē 14.00, Vanagos 14.30, Vārkavā 15.00, Arendolē 15.30.

LASKANA

Aglonas stacijā iepērk papīrmalku:

✓ bērzs, 120 SEK (15,2 \$),
✓ egle, 110 SEK (14 \$),
✓ priede, 100 SEK (12,7 \$).
Apmaksa tūlītēja.

Vajadzīgs ceļa meistras zāģētava ar darba pieredzi, alga Ls 150 - 250.

Zvanīt 65085, 15189 vakaros.

Pērk privatizācijas sertifikātus Līvānos, universālveikalā grāmatu nodaļā. Tāl. 43688.

Pastāvīgi iepērk gaļu. Veic kaušanas darbus. Tāl. 24474.

No degļa tikai dūmi paliek,
No baltās sveces tikai tvans,
Un tur, pār augstiem egļu zariem,
Tiek vējā aizcirsts liktenis mans.
I.Ziedonis
Skumju brīdī esam kopā ar Moniku Maicāni, MAZDĒLU traģiski zaudējot. Aglonas internātgimnāzijas kolektīvs

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu...
Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Brūveri, no MĀTES uz mūžu atvadoties.
Rudzātu speciālās internātskolas kolektīvs

Kāpēc tik pēkšņi,
Kāpēc bez atvadu vārdiem
Aizcirti mūžības vārtus!
O.Vācietis
Lielajās bēdās esam kopā ar Valentīnu, no DĒLA šķīroties.
Pansionāta kolektīvs

Birst asaras, kā rozei ziedī,
Bet sāpes negrib sirdī rīmt,
Kādēļ tev laij tik agri šķirties
Un ziedu laikā kapā grimt?
M. Bendrupe
Esam kopā ar Valentīnu Gribošku, dēlu JĀNI zaudējot.
Aglonas pagasta padome